

[Enggaard.]

grupper, der i særdeleshed kunne siges at være kommet i en ny situation på grund af de ændrede momsregler, skulle være tilgodeset.

Vi har senere erfaret, at socialministeren fastholder de forbedringer, som hun har gennemført for de to nævnte grupper, uanset at regeringen nu efter et halvt års betænkningstid er kommet med forslag, der giver kompensation for momsafgiften på disse produkter. Vi tror ikke, det er en særlig fornuftig økonomisk politik, man her har lagt grunden til.

Vi vil fra venstres side i stedet pege på, at man for de samme midler kunne have ført en nok så konstruktiv politik f.eks. i forbindelse med en skattenedsættelse, og vi har lagt forslag frem om en pris- og lønpolitik — det kommer antagelig til forhandling her i tinget i næste uge — i forbindelse med hvilken de tilsvarende midler efter vores mening kunne have gjort ulige bedre gavn.

Vi betragter det lovforslag, som her er til behandling, som et led i den samlede økonomiske politik, dvs. at det er meget tæt forbundet med de afgifts- og skattelove, som blev fremsat forleden, og som for en dels vedkommende allerede er gennemført. Derfor må man også forstå, at venstres stilling til et sådant led i den samlede økonomiske politik må være den, at vi ikke kan medvirke ved lovforslagets gennemførelse. Vi vil ikke begære afstemning om ændringsforslagene her ved anden behandling, men ved tredje behandling vil vi tage afstand fra lovforslaget ved at stemme imod det.

Gunnar Jensen: Mange ernæringseksperter har gennem årene skældt ud over, at der var for meget fedt i mælken. Nu kan forbrugerne få en mælk med mindre fedtindhold, og forbruget af denne letmælk stiger stadig på bekostning af sødmælk. De forbrugere, der køber letmælken, får den til en pris af ca. 30 øre under sødmælksprisen, altså omtrent samme beløb som det, sødmælken steg med ved indgangen til EF, eller sagt med andre ord: den forbruger, der kvitter noget af fedtindholdet i mælken, er ikke kommet til at give mere for mælken ved indgangen i EF.

Den stigning, der er sket siden, er jo bl.a. bestemt af stigende lønninger i bearbej-

nings- og distributionsleddet. Vi har ikke set, at socialdemokratiet eller SF har udfoldet nogen større aktivitet for at hindre dette. Nu forsøger regeringen at købe sig aflad herfor og at købe sig popularitet hos forbrugerne ved at give et tilskud på ca. 400 mill. kr. til nedsættelse af forbrugerpriserne på mejeriprodukter, men pengene skal jo skaffes andre steder fra, ikke ved andre besparelser på statsbudgettet, men ved afgiftsforhøjelser.

Hr. Morten Lange udtalte ved første behandling af dette lovforslag, at statsbudgettet ikke talte nogen afmagring. Derfor har vi fået andre afgiftsforhøjelser i stedet.

Vi mener, at det er den forkerte metode. Vi tror, at afgiftsforhøjelser virker forkert, og det er der flere der tror. Den tidligere næstformand i socialdemokratiet, den gæve smed Hans Rasmussen, skrev i går, den 5. november, en kronik i Politiken. Jeg vil herfra citere følgende:

„Der findes i samtlige borgerlige partier samt socialdemokratiet, og for den sags skyld også SF, en ret udbredt kategori af politikere, som mener, at stigende skatter og afgifter er de eneste helbreds momenter i den økonomiske politik — dem, som netop menigmand ikke længere vil acceptere. I tale mellem menigmand betragtes disse spontane indgreb som en vildfarende og absurd tankegang, navnlig i erfaringen om, at det ene kriseforlig efterfulgt af det andet i løbet af de sidste 25 år ikke har bragt orden i landets økonomiske forhold, men tværtimod bidraget til at skabe stigende vanskeligheder.“

Og et andet citat lidt længere fremme i kronikken:

„Der er ingen tvivl om, at de stadig stigende skatte- og afgiftslove, uanset regeringens kulør, har skabt en dårlig indstilling i befolkningen, som finder, at dette økonomiske kredsløb er en af skadevolderne, som er med til at bringe stigende uro på landets tusinder af arbejdspladser.“

Selv om regeringen søger efter popularitet og vel også får det hos visse forhandlerorganisationer, vil problemerne vende tilbage med fornyet styrke, fordi de ikke blev løst på den rette måde. Tilskuddet fordeles til rig og til fattig, samme beløb til millionæren som til de mindre bemidlede. Der står gan-